

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PATCHESS AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Причард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ТУРФДІМ КЛИЧЕ ВАС НА ПОЗИЦІЇ У МІСЯЦІ ГРУДНІ

Впаві зі зростанням економічної й господарської кризи по усіх країнах капіталістичного світу, посилюється наступ панівної класи на фронт трудящих мас. Отой наступ панівної класи видно скрізь. Він стає наявний при різних роботах, його видно й на вулицях індустріальних та фармерських міст. І оті жахливі злидні, що їх переживають трудящі, теж свідчать про наявність наступу панівної класи на позиції працюючих. Хіба ж збільшення години праці, зменшення заробітної плати й звільнення робітників й робітниць від праці по фабриках, заводах, майнах — хіба ж це не говорять про наступ отих лизискувачів людського труда на фронт працюючої класи? Чи оті мільйони маси безробітних, що зморені голодом й морозом наче тині снуються довгими вулицями міст, в той час, як усі магазини заповнені вищерт збіжжям й усім багатством, хіба ж це не говорять за поглиблення тієї економічної кризи, що її спричинив самий капітал? Невже ж оці погроми, що їх організує капіталістична поліція проти безробітних, не свідчать ясно, що атака капіталістичної класи на фронт трудящих мас посилюється, стає жорстокішою?

А вже ж, що так! Оце масове громління безробітних, насильне розбивання страйків, щоденне арештування борців робітничого фронту, наскоки поліції на робітничі революційні організації, депортування безробітних й бойових фронтовиків — все те свідчить наявно, що капіталістична клася поведла ще відкритіше наступ на працюючі маси, щоб силою заставити їх мовчки гинути. Панівна клася намагається всією силою звалити увесь тягар економічної й господарської кризи на спину трудящих, хоче, щоб самі трудящі маси своїм життям й працею рятували з бездонної пропасти лизискувачів й угнітатів.

Цьому наманні ставлять зараз трудящі усього капіталістичного світу сильний опір. Пролетаріат усіх країн не тільки дає відбір зазіканням капіталістичної класи, але й самим спайним фронтом йде в контратаку на фронт капіталу, щоб звільнити себе врешті з кігтів гнету й лизиску. От чому зростає сила бойового фронту трудящих, більшають лави масових робітничо-фармерських організацій, революційних трейд-юній й компартій. Спайний силі капіталістичної класи пролетаріат протиставить силу спайного фронту трудящих мас. Класові бої вимагають поповнення пролетарського революційного фронту новими борцями, вимагають нового набору сил. І саме тому завданням кожної бойової робітничо-фармерської організації є збільшити колючи новим надійним членством, скріпити свої бойові ланки новими свіжими силами. Таке саме завдання в рекрутуванні нової масової сили має Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім. Мобілізувати українських трудящих Канади й спаяти їхню силу зі силою пролетаріату усього світу — ось завдання, що треба його виконати. За ту мобілізацію праці треба взятися усім українським трудящим Канади, що зараз стоять в лавах ТУРФДіма Жінсекції й Секції Молоді.

Зараз є місяць грудень. Він призначений саме на мобілізаційну працю за новим напливом свіжих бойових сил в лави ТУРФДіма. Грудень — це час на придбання нових загонів для пролетарського фронту. Від цієї організаційної праці не сміє ніхто відказатися. Усі спочогасні члени, що є вже в ТУРФДімі його Жінсекції й Секції Молоді повинні вимашерувати в саму гущу українських мас й внаєснвати їм завдання цієї робітничо-фармерської організації, та переконливим способом старатись придбати нових борців робітничому фронтові.

В останньому числі "Укр. Роб. Вістей" відділ ТУРФДіма Вінніпегу кинув визовий клич відділам ТУРФДіма головніших міст-сестер Канади, викликаючи їх на активне змагання в грудні місяці за збільшення своїх лав. Відділи ТУРФДіма провінцій Онтіаріо, Квебеку, Саскечевану, Альберти й Бритиш Колумбі теж повинні йти на фронт змагань. — Хто кого? Значить, на змагальні позиції за членством і книжкою повинні вирушити усі відділи ТУРФДіма Канади. Усі повинні пробувати своїх змагальних сил. Оце масове змагання вимагає енергійної й впертої та витриманої праці від усього масового членства ТУРФДіма. Лише ті відділи ТУРФДіма вийдуть першими за змагальним фронтом, що зуміють заставити усіх своїх членів та членкинь до тієї кампанійної праці.

ТУРФДім потребує нових бойових сил, фронт трудящих вимагає нових борців. Приставте їх на позиції у місяці грудні!

Разом з кампанією за членством до ТУРФДіма, розгортайте широку кампанію за розповсюдженням корисної української книжки, користайте з того великого опусту, що його оголосила Робітничо-Фармерська Книгарня у Вінніпегу. Проводьте активну кампанію за зміцнення культурно-освітньої роботи при відділах ТУРФДіма! Боріться за чистоту пролетарської ідеології в українських масових організаціях й давайте гострий відбір ворогам!

До праці за новим членством до ТУРФДіма!
До праці за масовим поширенням книжки!
Об'єднаним фронтом проти ворожих сил!

БОРОНІТЬ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ПЕРЕД ЧУЖИНЕЦЬКОЮ ІНТЕРВЕНЦІЄЮ

Капіталістична криза приводить світ над пропасть війни. — Імперіалістичні хижакі й контрреволюціонери хочуть повалити радянський уряд. — Існує негайна небезпека збройного наступу на Радянський Союз.

І знову воєнні хмари нависли над першою робітничою державою, Союзом Радянських Соціалістичних Республік. Знову міжнародна буржуазія через своїх міністрів, пресу і своїми криками з платформ викидає свою ненависть проти вітчини робітників та гоїть багатом своїх служальників до скаженого приготування отвертої інтервенції і війни.

Після того, як провалилася панська кампанія проти мнимих релігійних переслідувань, в якій імперіалісти надіялись викликати "світу" війну проти Радянського Союзу, вони зараз пробують зосередити увагу на так званім радянським "домпінгу", щоб тим способом пояснити глибоку економічну кризу, в якій опинився цілий капіталістичний світ і з якої він може тільки хвилево висмикнутись коштом трудящих мас, які терплять невисказані злидні і муки. Наслідком тої кризи. Світова рільнична криза, яка є частиною загальної світової кризи, завдає тяжкі удари канадським рільництву, головно канадській продукції пшениці і наслідки цього можна вже бачити в експортній ціні на пшеницю, вугілля, футра, дерево і т. ін. Пояснюють вони в такій самій спосіб. Про дурноту таких тверджень знають всі робітники й фармери, які хоч трохи застановляються над цєю справою.

Концентровані спроби зі сторони міжнародної буржуазії, якіми вона старается "доказати" що Радянський Союз також знаходиться в стані гострої економічної кризи та внутрішньої кризи, є також підлою вдумкою. В продукції цих регулярних "предсказувань" канадська буржуазна преса виявляє високий стандарт своєї здібності. Кожного дня можна вчитити в ній про страшний звистрив, кроваву диктатуру, неслухачу п'ятирічного плану і багато інших фантастичних винаходів, які можна подивитись тільки на сторінках протиступного журналізму. Таку отруту можна подивити на сторінках всєї буржуазної й лейбористської реформістичної преси, мета якої є ясна і зрозуміла, — що воєнна інтервенція знищить п'ятирічний план соціалістичного будівництва в Радянському Союзі, відложити на бік успішне будівництво соціалізму з тим способом дасть змогу загальному капіталістичному віддиху, щоб самому

увільнитись з мук своїх власних суперечностей.

Зараз відіграється ще інша сильна драма, в якій політика інтервенції імперіалістів виходить на денне світло. Вітчим контр-революціонери, агенти британського й французького імперіалізму: професори, техніки і умови робітників, сміття бувшого царського режиму, які присягнули своєю вірністю і підданством пролетарському урядові, дісталися на відвічальні позиції, які вони постійно зраджували через саботаж і через змову з особами урядових кругів Британії й Франції. Через їх активність, імперіалістичні держави хотіли спричинити упадок радянської влади. Зізнання цих зрадників в перед пролетарським трибуналом в Москві викрили участь таких людей як Арістид Бріан і Пуанкаре з Франції; А. Саймонс, з Вікарі Лимитед, сер Г. Детердінг, нафтовий король, і полковник Лоренс, відомий міжнародний провокатор, як також багато інших британських державних мужів і мілітаристів. Знаючи добре, що арештованим агентам імперіалізму грозить смерть за зраду Радянського Союзу, буржуазна преса цілому світу випускає свою ненависть проти РСР і під претекстом "домпінгу" та "гуманістично" хоче зміщити воєнний план буржуазії проти Радянського Союзу.

Комуністична Партія Канади кличе всіх робітників і бідних фармерів заперестувати гостро через свої організації проти вмищення до внутрішніх справ РСР і підтримати Радянський Союз в його кроках справитися з контрреволюційцями, яких він залав в межах своєї країни. Комуністична Партія Канади апелує до працюючої класи в Канаді, щоб вона не дадала втягнути у війну проти Радянського Союзу істеріями буржуазної преси. В періоді капіталістичної кризи і загибелі робітників й бідні фармери мають тільки одного ворога — капіталістичну класю. Не дайтеся задурити в збройну боротьбу проти вашої власної класи. Організуйте масові демонстрації в кожнім місті і містечку; робіть це через свої трейд-юнії і масові організації. Хай голос канадської працюючої класи дасться чути в масових протестах. Хай кожний мітинг буде рішучим ударом проти воєнних творців. На всякі брехні і пропаганди смітничкової преси відповідайте: "Ні одного чоловіка і ні одного кріса проти Радянського Союзу."

Хай живе п'ятирічний план індустріалізації Радянського Союзу!

Хай живе Радянський Союз — вітчизна робітників! Прочі зрадниками Жовтневої Революції.

Секретаріат Компартії Канади.

НА ЖЕНЕВСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ "РОЗЗБРОЄННЯ"

Сесія підготовчої комісії до конференції в справі роззброєння відкрилася промовою голови Ловдена. Ловден запропонував не відкривати загальних дискусій, а продовжувати розпочатий на минулій сесії розгляд проекту конвенції, не повертаючи більше до тієї її

частини, що її вже прийняли в другому читанні.

За загальною напруженою увагою виступив тов. Літвінов. Відзначивши що він не згоден з пропозицією Ловдена про план роботи сесії, тов. Літвінов переходить до оцінки роботи комісії.

"На минулих сесіях комісії,

ЖЕНЕВСЬКІ МЕЛЬОДІЇ НА КОНФЕРЕНЦІЇ РОЗЗБРОЄННЯ

Буржуазні соловейки на конференції роззброєння виспівують про мир, а за плечима готують тенки та гармати для війни проти Радянського Союзу.

обороняючи радянський проект роззброєння, — каже тов. Літвінов, — я покликався на чимраз більшу небезпеку війни. Тоді ці заяви розцінювали як безпідставний песимізм. Коли б комісія все ще держалася тепер цієї оцінки, вона вступила б у суперечність з недавніми заявами видатних державних діячів і більшої частини органів преси капіталістичних країн, що дають найсмішшу оцінку політичному становищу, порівнюючи його з тим, яке було напередодні війни 1914 року.

Хіба можна ігнорувати посилення впливу на долю деяких держав найбезвідповідальніших активістських авантюристичних та агресивних груп, що являють особливу небезпеку в тих країнах, які продовжують бути озброєними до зубів? Хіба не говорять про небезпеку війни та впертість, з якою окремі держави борються проти найменшого спроб порозуміти в питанні про роззброєння і провадять далі посилення своїх озброєнь. Хіба за час робіт комісії військовий бюджет найбільших країн не збільшився на півмільярда доларів, тобто на 27%?

Тов. Літвінов підкреслює,

що, "не зважаючи на опрацювання типового договору про арбітраж, не зважаючи на складення низкою країн угод про арбітраж, не зважаючи на існування паризького пакту (пакту Келого), небезпека війни і опір роззброєнню не зменшилися. РСР — каже тов. Літвінов — з свого досвіду може засвідчити, що паризький пакт не забезпечив його рік тому від наскоку банд та загонів з сусідньої країни — учасників пакту Келого. Цілком очевидно одне: складення різних договорів не створило атмосфери міжнародного довір'я. Держави не забувають про небезпеку війни і не перестають пильно готуватися до неї".

Тов. Літвінов ставить далі запитання: — Яке обороняться від небезпеки війни, що насувається? — і заявляє:

"Нам, прихильникам певних соціально-економічних принципів, цілком ясна неусуєність суперечностей капіталістичного суспільства, і, значить, неминучість війни. Проте, ми гадаємо — в противному разі не прибули б сюди — що небезпеку війни можна значно зменшити і віддалити тими чи іншими заходами справжнього роззброєння".

ЧИМ ГОДУЄ УНДО-РАДИКАЛЬНА ПРЕСА СВОЇХ ЧИТАЧІВ

Благає польську шляхту не пхати селянських мас в ліво, бо цим наноситься шкоду польській державі. — "Громадський Голос" лає більшовиків, але не виправдується з закидів. — "Найважливіша світова подія" — це женячка болгарського короля й сукня королеви.

Страх перед радикалізацією.

Все, те що діється під цю поуро на західних українських землях, західно-українська буржуазія й соціял-фашистська преса промовчує.

Але час-від-часу вона відзивається: то про карні експедиції, то про руйну економічних і культурно-освітніх установ, то про тягар вартівництва на західних українських селах. Чому ж вона пише про це? Може турбується про селян, може турбується про знищені установи? Ні! Вона признається, що погром болять її тому, бо він захитує в очах селянства повагу "нинішнього стану річей" (термінологія "Діла"), бо він веде до радикалізації мас.

"Нове Село", орган західно-українського куркульства ч. 40 від 9 листопада ц. р. займається тягарем вартівництва, який упав на битих під кожним оком селян.

В "Новому Селі" читаємо чорне на білому:

"Якби адміністраційна влада прислухалася, що балакають між собою вартівники та ціле село, як вони осуджують її розпорядки — то сейчас скасувала б або принайменше змінила б свої розпорядки, щоби в очах селян не понижувати поваги держави та не кидати населення в обійми, як раз тих, проти яких ніби то заведено тіскріплені сторожі".

Страх перед радикалізацією мас, блідий страх перед остаточною розправою революційних мас — ось чим журиться і чим турбується західно-українська буржуазія.

Брешуть більшовики, чи ні?

"Громадський Голос" ч. 44 від 8 листопада ц. р., згадуючи про відгомін західно-українських подій на Радянській У. країні, пише:

"Більшовики представляють

у своїх газетах, — що це їхні більшовицькі люди боряться, а українська буржуазія згуртована в УНДО і українські соціял-фашисти" (УСРП і УСДП) подали руку польським фашистам і йдуть спільно проти українського селянина, а навіть похваляють терор".

"Очевидно — читаємо далі в "Гр. Голосі" — що з цього задоволені є польські комуністи. І вони також раді здати українську національну думку, яку заступають українські національні партії. Тому воюють також брехнею. В своїй відозві Центральної Комітету Компартії Польщі пише:

"Українська буржуазія з партією УНДО на чолі й разом з нею український соціял-фашизм, лише щоб польського фашизму, й допомагає закувати українську людину в канцани чимраз гіршої неволі..."

"Громадський Голос" боронить перед тими закидами західно-українську буржуазію і пише:

"Можемо на те сказати: коли б ви, польські й московські комуністи, мали чисту совість до української справи, то ви так нахабно не брехали б".

Ані одного слова більше. Ані одного факту, який заперечував би більшовицьке освітлення ролі західно-української буржуазії в останніх подіях на західно-українських землях. Саме головословне заперечення...

Зрештою, справа, про яку пишеться, знана передовсім нашому селянству. Нехай вона сама дасть відповідь: брешуть більшовики, чи ні?

"Сукня тягнулася за нею на 9 метрів".

Західно-українська буржуазна преса призначена не для баламучення західно-українських працюючих, але й на "духову" поживу пару тисяч панських дивнів і поладів, які між побиттям парубка "по морді" та проваланням голови наймищії потребують якоїсь друкованої розваги.

Недавно був шлюб болгарського короля Бориса з дочкою італійського короля Джіованною. Про цю "подію" помістила вся зах.-укр. буржуазна преса довжезні статті, а "Діло" — видрукувало окрему кореспонденцію з Риму якогось Огана, чи Огашького.

Про шлюб болгарського короля не забув і "селянський безпартійний" тиждень "Нове Село".

"Нове Село" (ч. 40) помістило статейку "Весілля, якого ще не було", в якій, признаючися з гордістю, що забирає в цій справі вже вдруге голос, пише:

"Шлюб відбувся 25 жовтня в одній старинній монастирській церкві в Італії. Шле місто було прибране цвітами, 20 тисяч війська стояло довкола дороги, а 300 дівчат убраних біло, сиділи вліт підчас походу молодим під носки. Молода королева мала прекрасний шлюбний вельон, кліматичність метрів довгий. Сукня також тягнулася за нею шість 9 метрів. В шлюб взяло участь 55 князів і батько Бориса, бувший король Фердинанд, який, недавно з вигнання вернув до Болгарії".

В Болгарії фашизм у дикому звязаті дусить за горло революційний класовий рух болгарського робітництва і селянства. Цього всього "селянський тиждень" не бачить, він бачить 9-метрову спідницю болгарської королеви.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Просимо всі організації, Інтернаціональних Комітетів Робітничої Допомоги і поодиноких колекторів, що ще мають на руках фонди зібрані на допомогу страйкуючим майнерам в Меркол, негайно заслати, що ще в вас осталося на руках, до Національного Комітету на нижню адресу:

NATIONAL OFFICE WORKERS INTERNATIONAL RELIEF Room 308, 331 Bay St. Toronto, Ont.